

★ గడ్డిపూవు ★

జరిగిన కథ

శివాజీ రచయిత. అతని రూమ్ మేటు నారాయణన్. అతను శివాజీకి ఒకరోజు తనతోటి గుమాస్తా రఘుచంద్రాని, అతని భార్య రమణిని పరిచయం చేస్తాడు, ఆ దంపతుల అన్యోన్యం, రమణిచలాకీతనం శివాజీని ఆకర్షిస్తాయి. రమణి శీలంమంచిది కాదని నారాయణన్ శివాజీతో చెప్తాడు.

* [గ త సంచిక తరువాయి]

2

రెండురోజులు యిట్టే గడిచిపోయాయి. రఘుచంద్రాని కలుసుకోవాలని ఊరట పడింది మనస్సు. ఆనర్స్ చదువుకి తీరికంటూ ఎప్పుడూ వుండదు. యూనివర్సిటీ క్లాక్ నాలుగుగంటలని చూపెడుతున్నది.

“రఘూ అఫీస్ కి వెళ్లాలనుకొన్నాను. ‘డబుల్ డెకర్’ కుషన్ సీట్ పై చూచిగా కూర్చున్నాను. చిరుబురుగులాడుతూ శక్ర ప్రేరియట్ ముందు దించింది ఆ శకట రాజం!

“ఓహో! యిలా దయచేశావే?” నన్ను చూస్తూనే ప్రశ్నించేడు నారాయణన్.

“నిన్ను చూడమని అనిపించి....”

“నిజం! అయితే నీకు కాఫీ పోయింది చాలి. పద” అంటూ సీట్ లోంచి లేచేడు.

“రఘుచంద్రాని కలుసుకోవాలయ్యా!” అన్నా. నవ్వుతూ చూసేడు నన్ను.

“పద వెళ్లం” యిద్దరం సాగిపోయేం! అప్యాయంగా అహ్వానించేడు రఘుచంద్రాని.

“ఈనాటికి మీకు వీలు చిక్కిందన్న మాట” అడిగేడు.

నవ్వేసు!

“రోజూ వద్దామనే ప్రయత్నం! కాశీ జీలో తీరికచిక్కక....!” అగేసు!

“పదండయ్యా కాఫీ కీ!....” గొణిగేడు నారాయణ! క్యాంటీన్ కాఫీ తీయగా చక్కగా వుంది!

ర చ న :

మండా. రామలింస్వామి

సిగరెట్ వెలిగించటంతో మనసు ఊగి పోయింది ఉల్లాసంతో!

“టివోలీలో హిచ్ కాక్ పిక్చరుంది.... పోదామా!” వాళ్ళిద్దరూ రిఫ్టెవాచెస్ చూసుకొన్నారు.

“తైంపుందిలెండి!” అన్నా నవ్వుతూ.

“రావటానికి నా అభ్యంతరం ఏమీ లేదు! పోతే రమణికి తెలియచెయ్యాలిగా”

“వెళ్లి ఆమెకూడా వస్తారేమో అడుగుదాం” అన్నా లేచినిలబడుతూ!

అలోచనగా నన్ను చూసేడు రఘు! మౌనంగా సిగరెట్ ని పీలుస్తూ న్నాడు నారాయణ!

“నరే.... పదండి!” అంటూ ఎడ్డు కేషన్ డిపార్ట్ మెంట్ వేపు దారితీసేడు రఘు!

“మేమిక్కడ వుంటాము! మీరు లోనికి వెళ్ళిరండి” అన్నా బైటనిల్చుని.... రఘు లోనికి వెళ్ళేడు!

మరుక్షణంలో వినవిన లాడుతూ బైటికి వచ్చింది రఘుణి!

“ఇక్కడిదాకా వచ్చి.... నన్ను చూడకుండా వెళ్లాం అనుకుంటున్నారా” అంది నవ్వుతూ! ఆ నవ్వుకి ఆమె ఎఱ్ఱటిబుగ్గలు వింతగా సౌట్టవద్దాయి!

“మీరు పిక్చరుకి ఎలా గూవసారుగా! అందుకని లోనికి రాలేదు” అన్నా! రఘుని పరిశీలనగా చూసిందామె!

“ఈరోజు ఆమెకి వేరేపని వుందట శివాజీ! రాలేనని అంటున్నది” అగేడాయన

“క్షమించండి శివాజీ! నాకు వేరే పని వుంది” నవ్వుతూ అంది!

“నరే.... మనం పోదామయ్యా! ఆ కొనకి పోయేసరికి తైం స రి పో దు!” అన్నాడు నారాయణ!

“తిరిగి తమదర్శనం ఎప్పడో!” అడిగిందామె!

“వీలుంటే మీ దంపతులిద్దరూ రేపు మాకు అతిదురుగా రావొచ్చుగా” అన్నా! రఘుచంద్రాని వవ్వేడు!

“హోటల్ సాంబారుకూడు, తినాలని వుంది! తప్పక రేపురాత్రి వస్తాం!” అందామె!

నవ్వుకుంటూ దారివచ్చేం! ప్రభుత్వం వారి బస్సులకి కోపంజాస్తే! వాస్తే పట్టున పదిబస్సులు ఓడోనివెంట చురోటి గొయసు మాదిరి వస్తాయి! రాకపోతే గంటలకొలది అలక సాగిస్తాయి!

అతికష్టమీద ఆరున్నరకి “టివోలీ” చేరేము! ‘హాపుస్ ఫుల్’ కొట్టొచ్చినట్టు కనపడింది! ఉసురుమన్నాయి జీవాయి!

“వచ్చితిమిగదయ్యా; ఇప్పుడేందారి!” అడిగేడు నారాయణన్;

“ఇంకో ఏకర్కుకి పోదాం” అన్నాడు రఘుచంద్రుని;

“ఘంటేడు కాదూ” అన్నా; మౌనంగా ముగ్గురం విడుచున్నాం ఓ మూడు నిముషాలు.

“నర్లెండి: ‘గారెన్’లో ‘చాయ్’ త్రాగి అలా ‘టంక్ బండీ’కి పోదాం;” ప్రపోజ్ చేశాను.

నారాయణ: మేము....ముందుకి సాగి పోయేం మౌనంగా;

విశాలమైన మైదానంలో హుషారుగా రకరకాల ‘గేమ్స్’ ఆడుకొంటున్నారు యువకులు; విచిత్రమైన కేకలతో ఆ ప్రాంతం వింతగా మారుమోగింది; నవ్వుతూ ఆహ్వానించింది గారెన్ కేఫ్ పసండుగా వెంతచేరింది ‘చాయ్’; నాలుగు గుక్కలు కడుపులోకి చేరగానే ఆత్మారాముడు హుషారుగా లేచి నిల్చున్నాడు.

సంద్య చీకట్లు మెల్లమెల్లగా అణముకొంటున్నాయి; (సంపూర్ణ) హైదరాబాద్ నగరం వింతవింత కాంతులతో మెరిసిపోతున్నది; ‘హుస్సేన్ సాగర్’ నిర్మలంగా విరిగిపోతూ కాంతుల్ని వెదజల్లుతున్నది; చల్లటి పల్లగాలులు మా శరీరాల్ని తాకి ముచ్చట లాడేయి. కోలాహలంగా సాగి పోతున్న బస్సులు ‘టాంక్ బండీ’ని అదరకొడుతున్నాయి; ట్రాఫిక్ లైట్స్ వెలుగుతూ ఆరుతూ వింతవింత కాంతుల్ని వెదజల్లుతున్నాయి; రకరకాల జంటలు కేరింతాలు కొడుతు సాగిపోతున్నారు ఉల్లాసంతో; వంటరిగా పోతున్న అమ్మాయిల్ని చిలికిగా ఏడిపిస్తూ వెంట డిస్తున్నారో మియోలు; రకరకాల చీరల్లో వింతవింత బ్లాజ్లో.... పలురకాల పలుకులతో.... ముసిముసిసినవ్వులు నవ్వుతూ- వత్తెళ్ళల్లా కనీ కనిపించనట్టు యిట్టేకనిపించి అట్టే మాయమవుతున్నారు యువకులు; ఈ హడావిడికి తనకి సంబంధం లేనట్టుకళ్లు మూసుకొంది హుస్సేన్ సాగర్.

తీయగా సిగరెట్ పీల్చి హాయిగా చూసేను;

“ఏకర్కులో ఏ ముందయ్యా; ఈ దృశ్యాలూ.... యీ వాతావరణం.... హాయి” అన్నాడు నారాయణ;

“ఈ దృశ్యాల్ని మీ మెదడులో దాచుకొని.... ఓ చక్కని చిత్రణ చేయగలరు మీరు.... ఏమంటారు” నన్ను చూస్తూ అడిగేడు, రఘుచంద్రుని; చిన్నగా నవ్వేను;

“నేనూ ఓ కవినేనా రఘూజీ; నన్నేదో గొప్పగాచేసి మాట్లాడుతున్నాను”

“అలా ఆనకండి శివాజీ....; మీ రచనలో ఏదో మాధుర్యంవుంది; ‘శ్రీ’ని విత్రించడంలో మీకు మంచి నేర్పువుంది;

“ఈ కవికి శ్రీలంఠే భయం; ఆడదానికి అనుడదూరంలోవుంటూ.... ఏవేవో పిచ్చిఊహల్ని పేర్చుకొంటూ ప్రతీ శ్రీని అమృతమూర్తిగా భావిస్తూ.... చిత్రిస్తాడు; జీవితంలో తనదిగా చెప్పుకొనే ఓ శ్రీతో పరిచయం ఆయేక.... ఆ మూర్తిలో వున్న అంతర్ రూపాన్ని చూస్తే కాని.... శివాజీకి కనువిప్పకలగదు; శ్రీని అతిగా గౌరవించే ఏపురుడు మాత్రం నిశ్చలంగాజీవించేడు” నారాయణన్ అన్నాడు దూరంగా మూసుకుంటున్న మేఘాల్ని చూస్తూ; రఘుచంద్రుని అతనిని నవ్వుతూ చూసేడు;

“శివాజీ; నారాయణన్ ని ఎలా అర్థం చేసుకోవాలో బోధపడటంలేదు; ప్రత్యేకంగా శ్రీ జాతంపే ఓ విశ్వాభావంతో, మాట్లాడుతాడు; పరిస్థితుల ప్రభావానికి ఎవరమూ అతీతుంకాము; శ్రీహృదయం నవనీతం వంటిది నారాయణా; ఆ హృదయాన్ని సున్నితంగా వాడుకుంటూ.... తనకి నచ్చిన రూపంలో చూసుకుంటూ- నడిపించు కోవటంలోనే వుంది పురుషుడి ప్రజ్ఞ;” అన్నాడాయన; అతని కళ్ళలోకి నిశితంగా చూసేను; నిర్మలంగా నవ్వుతూ జ్యోతుల్లా మెరుస్తున్నాయి;

“మంచీ-చెడూ” అన్నవాటికి ‘శ్రీ’ ‘పురుష’ తేదం లేదు నారాయణా; ‘కరుణ

ప్రేమలతో’ ఎన్నో ఉన్నత స్వభావాలతో అరని జ్యోతుల్లా ప్రకాశించే వ్యక్తుల్ని ఆ యిరుతెగల్లోనూ మనం చూస్తాం; అలాంటి వ్యక్తుల్ని మవ్వేప్పుడూ చూడలేదు;.... కనీసం ఎకరు చెప్పగా వినలేదు; ఇలా యిరుతెగల మీదా మాటలు విసురుకోవటం మన సంఘంలో ఓ దురలవాటు” అగేడాయన; నన్ను చప్పగా చూసేడు నారాయణ;

“ఊహల్లో తేలిపోకు కవీ; నిత్యం యీ ప్రపంచంలో జరుగుతున్న సంఘటనల్ని మవ్వూ కాదనగలవా; ఆడదాని హృదయాన్ని అర్థంచేసుకోవటం ఆ సృష్టికర్తకేనా వీలునడలేదట కదూ; అంతలోతుగుండెగల శ్రీ ఎంతటి దారుణకృత్యానికై నా వెనుకాడదు కదూ!”

సిగరెట్ వెలిగించి గుండెనిండా పొగ పీతేను;

“నిన్నుకాదని గెలవలేం నారాయణా; పొరబాట్లన్నవి అందరికీ నమానమే.... పోతే.... మనదేశంలో మొదటినుండి శ్రీ జాతికి ప్రత్యేకమయిన విలువ లేకుండా పోయింది; ఆమె పురుషుడికి సేవచేస్తూ అతని యచ్చలకి లోబడివుండే నొకరుగా గుర్తించబడింది; లేనిపోని అభాండాలు ఆమెకే అంటగట్టబడాయి; ఏ విధమైన స్వతంత్ర్యం ఆమెకి లేకుండా పోయింది. ఈ నవనాగరిక ప్రపంచంలో నీ లాంటి వాళ్లు యింకా యిలా మాట్లాడటంలో ‘ఝంలేదు’ నవ్వుతూ అన్నాను; నారాయణ నన్ను చురచురా చూసేడు ఉక్రోశంతో;

“అవును.... నా మాటల్లో అర్థం మీకు ‘బోధపడదు;.... కారణం; మీరేదో నవనాగరిక ప్రపంచంలో ముందడుగు వేస్తున్నామని అనుకోవడమే; శ్రీకి స్వాతంత్ర్యం యిచ్చారు....; మీతో నమానంగా నిలిపేడు; ఆమె కోరికలకు అడ్డుచెప్పకుండా.... పరిపూర్ణ స్వేచ్ఛయిచ్చేరు కానీ.... ఆ స్వేచ్ఛని స్వతంత్ర్యాన్ని ఆమె ఎలా అర్థం చేసుకొంటున్నదో.... ఎన్ని ఆ కృమ మై న రూపాల్లో దాన్ని ప్రతిఫలించ జేస్తున్నదో మీరు ఆలోచించేరా? భర్తరాటున చేయ

కూడని పనులను చేస్తున్న ప్రీలు లేరు.... ఆలా వాళ్ళు ఎందుకుచేస్తున్నారు.... ఈ సంఘం వారిని ఎందుకు క్షమించాలి? పూర్వం వారిని క్షమించేవారా: "ఉద్యోగంలో అన్నాడు నారాయణన్, అతనిని దీర్ఘంగా చూసి దృష్టాన్ని మరలించుకొన్నాడు రఘు! అతని ముఖంలో ఏదో బాధ తొంగిచూసింది:

"ఆ ప్రశ్ననే నీకువేస్తే, ఏ కవత్నీ వ్రాసుకుంటావు? పుస్తకపురుషులు ఎంతమంది? ప్రీకిపుస్తక కట్టుబాట్లు నిబంధనలు నీకు లేవా? ఏవిధంగా ప్రీకన్నా నీవు ఆధికుడివి?" అడిగా

"పురుషుడు స్వేచ్ఛాజీవి శివాజీ! అతను ప్రీలా కట్టుబాట్లకి లొంగివుండాలి పనిలేదు. అతని శీలాన్ని వేరెత్తి చూపినా నష్టంలేదు."

"ఆ ఆదికృత ఏమిటంటా!" నవ్వుతూనే అడిగా. నారాయణ ఇవాబు దొరకక తటపటాయించేడు! రఘుచంద్ర పెద్దగా నవ్వేడు!

"ఆ ప్రశ్నకి ఇవాబు లేదు కదూ నారాయణా!.... శివాజీ.... మీ విషయంలో వాస్తవం కుదరడం కష్టం! రిగండాటింది! మీ అయ్యోర్ మీకోసం చూస్తూ వుంటాడుకదూ!.... వెళ్ళాం" అంటూ లేచి నిలబడ్డాడు రఘుచంద్ర!

మౌనంగా ముగ్గురం సాగిపోయేం ముందుకు! చల్లటిగాలి మృదువుగా శశిరాన్నితాకి వీడ్కోలు చెప్పింది! తార్కోడ్ మీద బళ్లు సాసేగా సాగిపోతున్నాయి! కొద్దిదూరంలో పీమెంట్ బల్లమీదకూర్చుని పెద్దగా నవ్వుతూ తేరింతలు కొడుతున్న ఓ జంటనుచూసి అగేడు నారాయణన్! మేమిద్దరం అతనిని నవ్వుతూ చూసి ఆ జంటవేపు దృష్టిసారించేం! తీయగా నవ్వుతున్నది ఆమె! ఆ నవ్వు ఎక్కడో విన్నట్టుంది. రఘుచంద్రముఖం చిన్నచోయింది! కోవంతో రక్తవర్ణాన్ని చాల్చింది! ఆ ప్రీరూపాన్ని పరిశీలనగా చూసి తుళ్ళిపడ్డాను! ఆమె రఘుణి! శ్రీమతి రఘు

చంద్ర! నారాయణన్ రఘుని ముందుకి నడిపించేడు! ఆలోచిస్తూ వారిని అనుసరించేను!.....

"రఘుచంద్ర చాలాబాధ పడ్డాడు శివా" నిట్టూరుస్తూ బెడ్ మీద కూలబడ్డాడు నారాయణన్! సిగరెట్ వెలిగించి అతనిని చూశాను

"అతనేకాదు నారాయణా! నేనూ విచారిస్తున్నాను! ఆమెని ఎలా ఆర్థం చేసుకోవాలో బోధపడటంలేదు" అన్నాను! పెద్దగా నవ్వేడు! సీరియస్ గా నన్ను చూసేడు!

"కళ్ళకి కనబడిన స్యాన్ని కాదనలేవు శివా! ఆమె అతనిని అండచేసుకొని ఎన్నో అవిసీతి పనులు చేస్తున్నది!.... ఆమె పక్కనున్నది రాఘవ! మాకోక్కర్లు ఆమెతో మరువలేని సంబంధంవుందతనికి! అంతా చెప్పేను!.... ఎంతో బ్రతిమాలేను! నా మాటల్ని పెడచెవినిపెట్టేడు రఘు! మోసపోయేడు! ఆమెవలలో చిక్కేడు! కులట.... ఎంతపాపం చేస్తున్నదో ఆలోచించకుండా వుంది! అతని హృదయం ఎంత బాధపడుతున్నదో! అతనిని చూపిదోలా వుంటుంది!.... కానీ అతనికి ఆమంపే యింకా నమ్మకమే! ఇంతకన్నా నిదర్శనం కావాలా? మనతో సినీమాకి రాలేనివ్యక్తి.... సరసాలకి ప్రియునితో సాగిపోయింది! ప్రీ.... ఆ జాతినినమ్మితే ఫలితం యింతే...." అగేడు! ఆలోచనగా చూసేను!

నాపై వింతవింత ఆలోచనలు దాడి చేసేయి! రఘుణి రూపం నాట్యంచేసింది నాముందు! బదువుకు కళ్ళు మూసుకొన్నాను! టీపాయ్ మీద "అనా" పకపకా నవ్వింది!

'అనా' కూడా ప్రీయేగా....!!!

* * *

స్పృత్తిక్కులతో పోటీపడుతున్న యీ కాలంలో రోజులూ గంటలూ యిట్టేగడిచి పోతున్నాయి!

రఘుచంద్రనికలుసుకొని బదురోజులు దాటింది! అతనిని చూడటానికి ఏదో జంతుగావుంది! వన్నుచూసి ఏమనుకొంటాడో!.... ఎంత సిగ్గుపడతాడో! గదిలో నిశ్శబ్దం తాండవం చేసింది! ఎప్పుడూ ఏవో ఊహల్లో తేలిపోయే నారాయణన్ కాంప్ వెళ్ళేడు! రోజులు గడవటమే కష్టంగా వుంది! శలవురోజు ఆసలేసాగదు! బ్రైముచూసా! పసండుగా పదిగంటలు చూపుతున్నది! సిగరెట్ వెలిగించి తీయగా పీల్చాను!

మృదువుగా తలుపు తట్టినట్టుయింది! తలుపు తెరచి ఆశ్చర్యపోయేను! నవ్వుతూ విచ్చుంది రఘుణి! ఎఱ్ఱటి పిల్లలు చీర, నల్లటి వెల్వెట్ బ్లాజ్.... లిప్స్టిక్ తో మెరుస్తున్న పెదాలు.... మసోహారంగా వుంది! అంతలోనే తేరుకున్నాను!

దయచేయండి!" నవ్వుతూ ఆహ్వానించా. సోఫాలో కూలబడిందామె గాజుల్ని పెట్టెగా శబ్దంచేస్తూ!

"నారాయణన్ లేరా" తీయగా వుందా స్వరం. బురుక్కుమంది సిగరెట్.

"లేడండీ! మద్రాస్ వెళ్ళేడు" అన్నా!

"ఈ మధ్య రావటం మానేసేరే శివాజీ!"

"ఇప్పుడే అనుకుంటున్నా రఘుణిగాదు! రఘుచంద్ర బాగున్నారా"

"ఆ.... మీ గురించి యిద్దరం ఎదురు చూశాం.... ఆఖరికి ఉండబట్టలేక యిలా వచ్చేసేను" అందామె పెద్దగా నవ్వుతూ!

"నాపై మీకు చాలాఅభిమానమే....!"

"మీరన్నా మీ నవలలన్నా నాకు ఆదో విధమైన ఆస్పాయత శివాజీ!" అంది నవ్వుల్లో రత్నాలొలికిస్తూ!

నాకళ్ళకి తనకళ్ళని కలిపి చిలిపిగా చూసింది! జల్లుమంది నా గుండె ఆ చూపుల్లో తీక్షణత.... ఆయావంలో రఘుణి యత ఎటువంటి గుండెల్నియినా యిట్టే అటలాడిస్తాయి....!

అంత అందమయిన కథల్ని నృప్తించే మీచేయిని ముద్దుపెట్టుకోవచ్చుంది శివాజీ!" అంటూ నాచేయిని మృదువుగా నొక్కింది. నాలో రక్తం ఉప్పెత్తున లేచింది. నాసూత్రాలు తీయగా మూలిగేయి. ఉద్రేకంతో వణికి పోయాను. పెద్దగా నవ్వించి రుచుడి. అదోలా నన్ను చూస్తూ పోవాలో వాలింది. నా మనస్సు నన్ను చీవరించుకొంది. వెటకారంగా నన్ను చూస్తూ నవ్వించి నా హృదయం. లేచి కిటికీ దగ్గరగా వెళ్ళేను. దూరంగా పోతున్న దిస్తులు వ్రగ ల్పంగా నవ్వేయి నన్ను చూస్తూ .... అలా ఓ రెండు నిమిషాలు నిల్చున్నాను....:

"ఇంత సుందరివు న్నూన్ని మీ దగ్గరే అట్టి పెట్టుకుంటే ఎలా? వెనక్కు ప్రశ్నిస్తున్న ఆమెని వరీక్షగా చూసేను! ఆమెచేతిలో 'అనాకెరి నీనా' 'అనా' 'రమణి' సరిపోయింది యిద్దరికి అనుకున్నా మనస్సులో! .... పుస్తకాన్ని విప్పతూ మనోవారంగా నవ్వుకున్నదామె! అదేనవ్వు....! ఆనవ్వుని ఎదిరించే శక్తి లేదు ఏ పురుషుడికి!

ఈ పుస్తకంపై మీ అభిప్రాయం" ప్రశ్నించిందామె! ఆమెని తదేకంగా చూసాను.

"....అంటే...." అగేను!

"'అనాకెరినీనా' చాలా సుందరివుస్తకం కదూ!"

"పూర్తిగా చదవండి .... మీకే తెలుస్తుంది!"

"నేను చదివేను శివాజీ! అడుగుతున్నది మీ అభిప్రాయం!" అన్నదామె.

"రచన సుందరే! కళ్ళకి కట్టినట్టు వాగ్ సేదా మహనీయుడు! కాని....'అనా' మీ జాతికంతటికీ అవమానం తెచ్చే ప్రీ! అటు వంటి ప్రీలని మనసంఘం ఊహించదు! మన కట్టుబాట్లకి....మన సంఘ నియమా లకి అతీతంగా వుండే చిత్రణ అది!" అన్నాను. నన్ను తీక్షణంగా చూసింది

"'అనా' చేసిన తప్పేమిదో" అగింది. నవ్వేను.

"ఆమెచేసింది మీకు తప్పగా కనిపించటంలేదుకదూ...." అన్నా.

"అవును! తనకునచ్చిన వాడిని ప్రేమించింది. పోతే ఆమెజీవితం అలా ముగియటానికి కారణం మీ మగజాతే!"

"నిజమే! తనకి నచ్చిన వ్యక్తిని ప్రేమించింది!.... కానీ అతనివి అంతగా ప్రేమించిన వ్యక్తి తనలో వున్న స్వలాభాన్ని కాదనలేక పోయింది. మనస్సులో విగ్రహంలేదు. ఎటూ చేందని ఏదో ఘాహలోకంలో విహరించింది, అందుకు ఫలితం అనుభవించింది." అన్నా సాఫీగా!

"మీదూ అలాఅంటే ఎలా శివాజీ! ప్రీని అర్థంచేసుకోవటంలో వుంది! అంతే....!" నవ్వేను! కోపంగా చూసిందామె!

"రమణిగారూ మీరు హిందూ ప్రీలు! మన సాంప్రదాయాల్లో మన కట్టుబాట్లలో తిరిగే మీరే ఆమెని ఎలా అభినందిస్తున్నారో అర్థం కాకుండావుంది!"

"....హిందూదేశం! సాంప్రదాయం! అన్ని సాంప్రదాయాలు ప్రీలకేనా? తన యిచ్చప్రకారం నడిచే అధికారం ఆమెకి లేదూ!"

"నన్ను అర్థం చేసుకోండి! ప్రీజాతికి స్వతంత్ర్యం కావాలి! ఆ స్వతంత్ర్యాన్ని వదిలించుకోగం చేసుకోవాలి వారు! ఇష్టం లేని పురుషుడ్ని వివాహం చేసుకొని కాపురం చెయ్యమని కాదు నేను చెప్పేది! ప్రేమించినవాడిని పెళ్ళాడి అతనితో సుఖజీవనం గడవమనే నా అభిభాషణ! ఇటు పెళ్ళాడిన భర్తాకావాలి .... అటు ప్రేమించిన స్త్రీయుడూ కావాలంటే ఎలా? అప్పుడు ఆమెని ఎలా వలవాలి!" ....నన్ను తీక్షణంగా చూసిందామె! ఆమె ముఖం కోపంతో ఎరుపెక్కింది! సిగరెట్ వెలిగించి "కాలింగ్ బెల్" నొక్కేను!

"రమణిగారు! నన్ను ఊహించండి! మిమ్మల్ని కష్టపెట్టి నట్టున్నాను!"

"అదేం లేదండీ! ఆయినా యిదరం అర్థంలేని టాపిక్ ని ఎత్తుకున్నాం! కాస్త

కాఫీ పోయించండి చాలు!" అంది నవ్వుతూ! గదిలోనికి ప్రవేశించిన 'బాయ్' 'కాఫీ' శబ్దం విని కిందకి పారిపోయేడు! మరుక్షణంలో వేడివేడి కాఫీ మా ముందు చేరింది

"రమణుందగ్గరకు కూడా రావాల్సింది" అన్నా!

"వారికి వంట్లో సలతగా వుండండి! రాలేనన్నాయ" అందామె కాఫీ సిఫ్ చేస్తూ! మౌనంగా ఆమెని చూసాను!

చేతివచ్చి పన్నెండుగంటలు చూపుతున్నది!

"మిస్టర్ శివాజీ! నే వెళ్తాను! ఓ ప్రఫండ్ యింట్లో పార్టీవుంది! లంచ్ కి పోవాలి!" అంటూ లేచింది!

"క్షమించండి! ఈ రోజు నా అతిథులుగా వుండకూడదూ!" అడిగేను! నన్ను తీయగా చూసింది! నా చేయిని మృదువుగా తాకి ముద్దుపెట్టుకొంది!

"మీ అభిమానానికి థాంక్స్! కానీ రానువకి....అదే నా ఫ్రండ్ కి ప్రోమిస్ చేసా! సలా" అంటూ మునిమునిగా నవ్వించి! మెల్లగా సాగిపోయింది ముందుకు! ఆమె వెళుతున్నవేపు మౌనంగా చూస్తూ నిల్చున్నాను! విచిత్రమైన వ్యక్తి! జీవితాన్ని అటబొమ్మగా తలచి అడుకొంటున్న అబల! చపంబుద్ధితో గాలిలో సౌధాల్ని నిర్మిస్తున్న ప్రీ! మౌనంగా నిట్టూర్చింది నా హృదయం! సిగరెట్ 'ముద్దుతో' యీ లోకంలో పడ్డాను! ఈజీచైర్ లో కూర్చుని 'అనాకెరినీనా'ని తిరగెయ్యబోయా! అగ మన్నట్టు సౌంజ్ చేసింది" అనా, పుస్తకం లోంచి చిన్న కాగితం కిందకి జారింది! ఆశ్చర్యంగా చూసేను! మడతలు విప్పి చదివాను! నా గుండె అగినంత పనయింది!

"శివాజీ!

అందమయిన వస్తువుల్ని ఆరాధించటం నాకు సరదా. మీలో సౌకుమార్యం, మీ వర్చస్సు నన్ను ఆకర్షిస్తున్నాయి. 'ఆరాధించడానికి అవకాశం' యివ్వరా మీరు

(తరువాయి 28వ పేజీలో)

